

CAUSOPRACTIE

eerst de oorzaak

Christopher IMJ Read

Inhoud

1 Causopractie: van idee naar visie en behandeling	15
Hoe het allemaal begon	16
Eerste inzichten	17
Behandelingen schoten tekort	18
Interne processen spelen de hoofdrol	18
Externe factoren hebben een belangrijker aandeel dan gedacht	21
Onze hedendaagse levensstijl vraagt om een nieuwe manier van problemen oplossen	22
Eeuwige strijd tussen groeien en overleven	24
Stress stuurt ons mechanisme in de war	26
Onze innerlijke waakvlam	27
Tijd voor een andere weg	28
Ontwikkeling van mijn eigen visie	28
2 Waarom causopractie?	31
Missen is menselijk?	36
Vervuiling swingt de pan uit	36
We lopen onszelf voorbij	38
Nieuwe klachten vragen een nieuwe aanpak	38
3 Wat is causopractie?	41
Stoorzenders	44
Compensaties: de zelfregelende kracht van het lichaam	45
De oorzakelijke evolutie	46
De causopractische evaluatie	50
Voorkomen is nog beter dan genezen	50
4 Waarmee kan een causopractor je helpen?	53
Brede scoop	54
Functioneel versus structureel	54
Bewezen resultaten	55
5 Voor wie?	69
Causopractie bij zuigelingen	70
Anamnese: praten met de baby via de ouders	70
Onderzoek en behandeling: zacht en niet invasief	70
Nodig en ook mogelijk vanaf het prille begin?	72
KISS-syndroom	75
Reflux en darmkrampen	76
Nuttige aanvulling op vaccinaties	80
Causopractie bij kleuters en kinderen	80
Causopractie bij jongeren en volwassenen	84
Causopractie voor vrouwen met een kindervens	85
Een bedreigende wereld: onzichtbaar en ongeweten	86
Causopractie vóór de zwangerschap	88

Causopractie tijdens de zwangerschap	88
Causopractie bij de pas bevallen vrouw	91
6 Multidisciplinaire aanpak loont	93
Interdisciplinaire vorm van zorg	94
Causopractie en/of een andere behandelingsvorm	96
Homeopathie: het gelijke met het gelijke bestrijden	97
Osteopathie: een manuele, diagnostische en therapeutische benadering	98
Chiropractie: opheffen van blokkades in de wervelkolom	102
Acupunctuur: vrijmaken van energiebanen	104
Kinesitherapie/fysiotherapie: pijn verlichten door beweging	106
Klassieke geneeskunde: bewezen aanpak van structurele problemen	108
7 Hoe verloopt een eerste consult?	113
Het intakegesprek	114
Algemeen dossier	114
Anamnese	114
Causopractische evaluatie	114
Veiligheidscontrole	115
Hulpmiddelen	115
8 Het causopractische volgprogramma: hoe gaat het in zijn werk?	117
De deductieve analyse	118
Een eerste biomechanische aanpak	118
Toetsing van de causale betrokkenheid van de biomechanische component	120
Aan de slag op biochemisch vlak	120
De behandeling van de biochemische component technieken	122
Elk probleem vraagt een andere aanpak, iedere keer weer	122
9 Helingreacties: je situatie lijkt erger of stagneert	125
Drie soorten fysieke helingsreacties	128
Bestaande klachten verergeren	128
Oude symptomen flakkeren weer op	128
Nieuwe klachten	129
Uitwendige en inwendige herbalancering	132
Eliminatie van bewegingsbeperkingen, belastende stoffen of emotioneel onevenwicht	132
Activatie en stimulatie van het lichaamseigen geneesvermogen	132
Creatie van helingsymptomen	134
Verschil met een ziektecrisis	135
Emotionele herschikking	136
Je staat er niet alleen voor	137
10 Nieuwe lichtung causopractoren komt eraan	139

1

Causopractie: van idee naar visie en behandeling

Een nieuwe behandelingsvorm bedenk je niet zomaar. Integendeel. Het is door mijn eigen ernstige gezondheidsproblemen waar ik maar geen remedie voor kon vinden, dat ik het heft in eigen handen heb genomen. Dat ik de manier van behandelen in diverse takken binnen de geneeskunde durfde te betwijfelen, te analyseren en opnieuw te bekijken. De oplossing kwam niet uit de lucht vallen. Het vergde jaren onderzoek, opleiding en vooral veel doorzettingsvermogen. Ik neem jullie graag mee in dat verhaal.

Hoe het allemaal begon

In 1991 kreeg ik te kampen met chronische vermoeidheid. Ik klopte aan bij verschillende artsen, maar niemand kon me van mijn probleem afhelpen. De diagnose? Psychosomatische klachten. Ik was zogezegd overspannen, of misschien zelfs wat depressief. Maar het ging van kwaad naar erger. Mijn haar viel uit, ik vermagerde zienderogen, kreeg zware maag- en darmklachten, hevige spierpijn ... De situatie werd stilaan uitzichtloos.

Uiteindelijk koos ik voor de complementaire zorg. Misschien bood die een behandeling die me kon genezen? Ik vond er wel enige houvast, al was die ook niet ideaal. Met bakken supplementen kon ik de symptomen stabiliseren. Maar zodra ik stopte of een lagere dosis nam, herviel ik weer. Net als in de klassieke geneeskunde focusten de therapeuten te sterk op mijn klachten en zochten ze te weinig naar de oorzaak ervan. Het enige verschil was dat ze andere manieren gebruikten om de symptomen te bestrijden.

Het was niet alleen fysiek moeilijk, ook mentaal en financieel woog mijn situatie zwaar door. Ik was nog maar enkele jaren getrouwd en had een dochttertje van drie. We hadden het al niet breed en van wat ik verdiende, ging een groot deel naar mijn behandelingen en supplementen. Dat gaf me een enorm schuldgevoel.

“ Zowel in de klassieke geneeskunde als in de complementaire therapieën focusten de zorgverleners te sterk op de klachten en zochten ze te weinig naar de oorzaak ervan

---

Zoveel vragen
spookten door
mijn hoofd:
vanwaar komen al
deze klachten?

Eerste inzichten

Zoveel vragen spookten door mijn hoofd: waar komen al deze klachten vandaan? Hoe en waarom zijn ze ontstaan? Waarom word ik maar niet beter, ondanks al mijn inspanningen? Ik zette mijn eigen zoektocht voort. Al snel had ik door dat er niet één oorzaak voor mijn klachten was, daarvoor kampte ik er té lang mee. En met de tijd kwamen er ook nog klachten bij of verergerden ze. Uiteindelijk begon ik het proces te begrijpen en kwam ik tot de conclusie dat we niet zomaar konden spreken van dé oorzaak, maar van een 'oorzakelijke evolutie'. Verderop in dit boek zal duidelijk worden dat ik die term na veel wikken en wegen en met duidelijke redenen heb gekozen.

Vervolgens ging ik op zoek naar opleidingen om de juiste kennis op te bouwen. Om me te kunnen verdiepen in de oorzakelijke achtergrond waaruit klachten waren ontstaan, om die dan te kunnen begrijpen, in kaart te brengen en te behandelen. Mijn eerste keuze viel op osteopathie. Tijdens een eerdere opleiding manuele therapie had ik een interessant gesprek met een van mijn docenten. Hij vroeg me wat ik van de opleiding vond en of die beantwoordde aan mijn verwachtingen. Ik vertelde hem dat ik het zeker interessant en nuttig vond, maar dat ik toch nog wat miste. Ik vertelde hem in grote lijnen mijn verhaal en dat ik via opleidingen zoals deze inzicht wilde krijgen in de oorzakelijke evolutie van mijn klachten. Hij raadde me toen de richting osteopathie aan. Volgens hem kon ik in deze filosofie het passende antwoord over de oorzaak van mijn klachten vinden.

Tijdens mijn eerste jaar in de opleiding sprak een docent me aan die mijn slechte gezondheid had opgemerkt. Hij had op basis van zijn kennis over oorzaak-gevolgrelaties enkele vermoedens. Om die te toetsen, verwees hij me door naar een Nederlandse natuursarts.

Behandelingen schoten tekort

Ondertussen had ik de opleiding osteopathie afgerond. De vergaarde kennis opende langzaam maar zeker deuren naar nieuwe inzichten. Vooral over welke weefsels in mijn lichaam een disfunctie vertoonden, waar ik duidelijk uit evenwicht was en hoe dit bijdroeg aan mijn klachten. Ik liet me daarvoor behandelen door collega-osteopaten. Ik voelde duidelijke vooruitgang: minder spierpijn, hoofdpijn, rugpijn, een betere spijsvertering, meer energie. Zelf kreeg ik ook steeds meer patiënten over de vloer en ik verdiepte me verder in deze wereld.

Maar mijn euforie was van korte duur. In de volgende jaren kwamen mijn klachten een voor een weer terug. Ik begreep niet wat er aan de hand was. Had ik niet de oorzakelijke context en achtergrond van mijn problemen aangepakt en systematisch weggenomen? Mijn terugval deed me in het duister tasten. Ook bij mijn patiënten zag ik dat ongemakken na verloop van tijd opnieuw de kop opstaken.

Ik zag in dat, ondanks de osteopathische behandelingen, er dieperliggend toch nog iets verkeerd was. Mijn zoektocht naar antwoorden was nog niet voorbij.

Interne processen spelen de hoofdrol

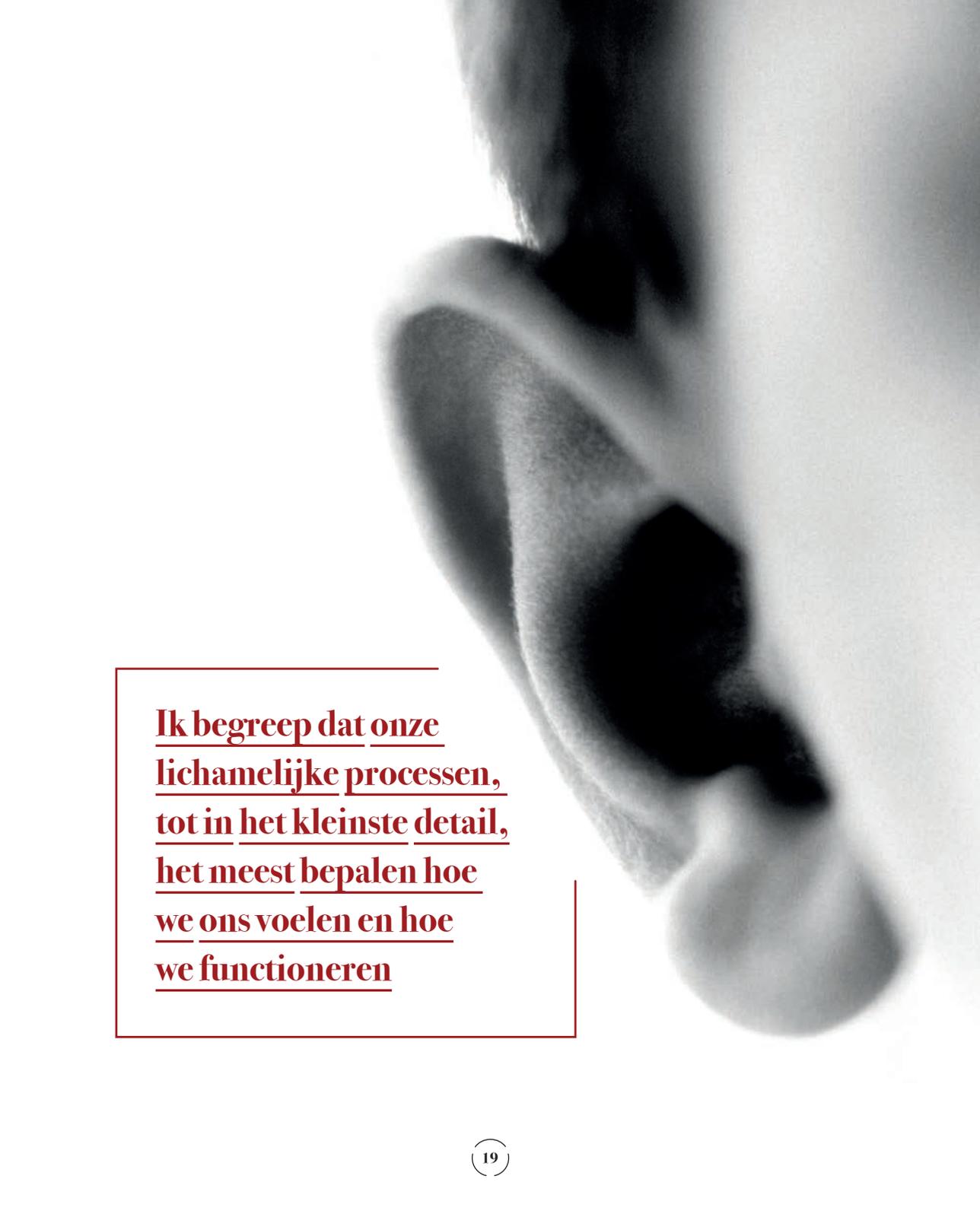
Naast mijn zoektocht naar de oorzakelijke evolutie stond ik ook stil bij de hiërarchie binnen het lichaam. Al snel werd me duidelijk dat de inwendige stofwisseling – de biochemische parameter – belangrijker was dan de fysieke, biomechanische structuur. Ik begreep dat onze lichamelijke processen, tot in het kleinste detail, het meest bepalen hoe we ons voelen en hoe we functioneren.

Ik schreef me in voor de opleiding orthomoleculaire geneeskunde. Daar leerde ik meer over de inwendige chemische processen en de bijbehorende stoffen. Hoe die disfuncties veroorzaken en hoe het lichaam probeert om ze op te lossen door middel van constante aanpassing, maar zich uiteindelijk gewonnen moet geven en zelf om hulp vraagt. Dat uit zich dan via symptomen.

Met deze informatie in het achterhoofd begreep ik steeds beter dat er verschillende onderdelen van ons lichaam op elkaar inwerken. De biomechanische, biochemische, psycho-emotionele en energetische componenten zijn met elkaar verbonden. Hun onderlinge interactie bepaalt hoe we functioneren en hoe we ons voelen.

Mijn klachten kwamen een voor een weer terug. Ik begreep niet wat er aan de hand was. Had ik niet de oorzakelijke context en achtergrond van mijn problemen aangepakt en systematisch weggenomen?

**Ik begreep dat onze
lichamelijke processen,
tot in het kleinste detail,
het meest bepalen hoe
we ons voelen en hoe
we functioneren**

“

Ons lichaam geeft ons signalen dat we niet helemaal in evenwicht zijn. Het is zeer herkenbaar, maar alleen als je het hoort van of opmerkt bij iemand anders.

Te vaak negeren we dat gefluister, tot ons lichaam uiteindelijk begint te schreeuwen.

Externe factoren hebben een belangrijker aandeel dan gedacht

Maar gaandeweg leerde ik dat ook externe factoren een rol spelen. Een evenwichtige voeding, voldoende beweging en een goede nachtrust dragen zeker bij aan een goede gezondheid, maar het aandeel van die verschillende elementen is veel kleiner dan we denken. Als we alleen maar aandacht besteden aan deze aspecten, zouden we niet half zo goed kunnen functioneren als eigenlijk nodig is.

Mocht iemand enkele jaren geleden die stelling hebben geponeerd, dan zou ik hem of haar zonder twijfel hebben tegengesproken. Want ons lichaam vormt toch het fundament voor ons leven. Maar wat als de medische sector het bij het verkeerde eind heeft? Misschien is dat wat wij als gezondheid zien maar een onderdeel van iets groters, namelijk van ons **algemene welzijn**?

De interactie van de verschillende componenten van ons lichaam, de intrinsieke factoren, blijft cruciaal: ze bepalen inderdaad onze fysieke eigenschappen en mogelijkheden. Via deze factoren geeft ons lichaam vorm aan hoe wij ons leven (kunnen) leiden. Maar dat is slechts de materiële basis. Ons lichaam weer spiegelt ook onze levensstijl. Verschillende factoren rondom ons, extrinsieke factoren, bepalen evenzeer sterk ons leven. Hoe en of we met deze extrinsieke factoren kunnen omgaan, bepaalt in welke mate ze een effect hebben op onze levenskwaliteit.

Als dit alles zich optimaal verhoudt tot elkaar en in evenwicht is, kunnen we van algemeen welzijn spreken. Maar in de wereld van vandaag is het niet zo evident om die balans te vinden of te bereiken. Iedereen moet aardig wat stappen ondernemen en zich aanpassen om het intrinsieke met het extrinsieke in harmonie te brengen en dat evenwicht te bewaren. En dat lukt lang niet altijd, ook al gaan we daarvoor soms heel ver.

Denk bijvoorbeeld eens terug aan een periode in je leven waarin alles niet helemaal liep zoals je zou willen, ook al was je er fysiek volledig toe in staat. Misschien belemmerde je relatie of je werkomgeving je, en deed je alleen maar wat je dacht dat nodig was? Of was je creatief geblokkeerd of spiritueel niet verbonden? Wellicht ervaarde je toen kleine fysieke signalen en symptomen. Je lichaam wilde je iets duidelijk maken, maar mogelijk gaf je daar geen gehoor aan. Want je deed wat er van je verwacht werd, toch? Na een tijdje kun je dan geen voldoening meer halen uit je bestaan. Je verliest hoe langer hoe meer je levensenergie, tot je lichaam helemaal uit balans raakt.

Door de extrinsieke invloeden verlies je de energie die je intrinsieke systeem nodig heeft om de balans in stand te houden. Hierdoor krijgen verschillende lichamelijk belastende factoren de overhand en die halen je onderuit.

Dat overkomt ons allemaal: ons lichaam geeft ons signalen dat we niet helemaal in evenwicht zijn. Het is zeer herkenbaar, maar alleen als je het hoort van of opmerkt bij iemand anders. Te vaak negeren we dat gefluister, tot ons lichaam uiteindelijk begint te schreeuwen.

Onze hedendaagse levensstijl vraagt om een nieuwe manier van problemen oplossen

We kampen steeds vaker met klachten waar de moderne geneeskunde geen raad mee weet: allerlei kwaaltjes, pijntjes en andere ongemakken zoals vermoeidheid, angst en depressie. Als er iets mis is, stap je logischerwijs naar de arts. Die onderzoekt je grondig, voert een serie testen uit, echter vaak zonder resultaat. De diagnoses werden op basis van de bevindingen uit de diverse onderzoeken gesteld en waren in die context ook correct.

Conclusie: alles is in orde. Maar als patiënt voel je je daarom nog niet prima. Sommigen gaan dan naar een andere arts, een specialist misschien, en laten zich opnieuw onderzoeken. Mogelijk worden er nog meer testen gedaan. Zo gaat dikwijls een hele tijd voorbij en voel je je hoe langer hoe verder wegzakken. De artsen erkennen niet wat je ervaart en op termijn begin je ook aan jezelf te twijfelen of zie je geen uitweg meer voor je probleem.

In veel gevallen is er wel degelijk iets fout. Het lichaam functioneert niet goed, maar om dat ook effectief te kunnen vaststellen, schieten de gangbare onderzoeken en methoden tekort. Het probleem is dat het lichaam geen direct waarneembare afwijkingen vertoont. Want die zouden de artsen met de onderzoeken die ze vandaag ter beschikking hebben, snel en probleemloos vinden.

Ook ik heb dit ervaren. En in de 25 jaar dat ik in de praktijk sta, kreeg ik dagelijks patiënten over de vloer die hetzelfde meemaakten. Ze lijden duidelijk aan klachten en voelen zich slecht. Ze raadpleegden diverse artsen en specialisten, ondergingen allerlei onderzoeken en wachtten (bang) diagnoses af, maar nooit kwam er iets concreets uit de bus. Maar daar ben je als patiënt niet mee geholpen. Je wilt een oplossing voor je probleem. Maar deze klachten kun je niet zomaar oplossen door een pil te slikken of ze te laten wegsnijden. Althans niet definitief.

We kampen steeds vaker met klachten waar de moderne geneeskunde geen raad mee weet: allerlei kwaaltjes, pijntjes en andere ongemakken zoals vermoeidheid, angst en depressie

Eeuwige strijd tussen groeien en overleven

De evolutie heeft de mens met verschillende overlevingsmechanismen uitgerust. Die kunnen we opdelen in twee categorieën: groei en bescherming. Dat het belangrijk is om je te beschermen, vind je waarschijnlijk logisch. Maar dat groei minstens zo belangrijk is om te kunnen (over)leven – zelfs als volwassene – is voor velen nieuw. Elke seconde sterven er miljoenen cellen in ons lichaam af en krijgen we er nieuwe voor in de plaats. Onze huid vernieuwt zich in gemiddeld vier weken, ons skelet doet er zo'n drie maanden over. In een jaar tijd wordt zo bijna ons hele lichaam vernieuwd. Om die voortdurende wisseling van cellen – ook wel celregeneratie genoemd – in stand te houden, heeft ons lichaam een grote hoeveelheid energie nodig.

Je lichaam kan maar op een van beide standen staan: of je groeit, of je gaat in verdediging. Hoe meer ons lichaam zich moet beschermen, hoe meer onze groei beperkt wordt en hoe meer we onze gezondheid ondermijnen. Als er toxische stoffen in je lichaam zitten, doet je lichaam er alles aan om die af te breken. Maar energie is niet oneindig. Zodra de cellen te verzwakt zijn om verder te vechten, moet je

lichaam uit je voeding energie halen om ze te vernieuwen. Op dat moment krijgen de slechte stoffen in je systeem vrij spel.

Ook impulsen van buitenaf spelen een grote rol. Zit je goed in je vel, dan zul je sterker staan en de context scheppen om te kunnen groeien. Ben je wat somber of kamp je met tegenslagen, dan val je sneller in de beschermstand. Tegenwoordig onderschatten we nog te vaak de impact van ons mentale welzijn op onze algemene gezondheid. Te vaak zetten we maskers op, maken we onszelf wijs dat alles goed gaat en nemen we geen tijd voor onszelf.

Dat is ook een van de redenen waarom er zo veel mensen thuis zitten met een burn-out. Als je iets graag doet, kost het je weinig moeite en ga je snel vooruit. Dat heeft een positieve invloed op je gezondheid. Doe je daarentegen iets niet graag, iets waar je jezelf niet in terugvindt, zul je in de beschermingsstand worden geduwd. Alles wat je tegen je zin – lees: zijn – doet, is een bron van negativiteit en stress en doet je leeglopen.

---

4 weken

heeft onze huid nodig om volledig te vernieuwen

“

Je moet niet proberen om een deel te genezen zonder het geheel te behandelen.

Je moet niet proberen om het lichaam te genezen zonder de ziel erbij te betrekken; als je het hoofd en het lichaam gezond wilt maken, moet je beginnen met de ziel te genezen. Dit laatste is het belangrijkste.

Laat niemand je overhalen zijn lichaam te genezen als hij je niet eerst gevraagd heeft om zijn ziel te genezen.

De grootste fout die dokters in onze tijd bij een behandeling maken, is dat ze beginnen met de ziel van het lichaam te scheiden.

- Plato

Stress stuurt ons mechanisme in de war

Het is de hypofyse, de zogeheten meesterklier, die bepaalt in welke modus we ons bevinden. Zijn we gestrest, dan activeert de klier onze beschermingsmechanismen. Sta je plots oog in oog met een roofdier, dan beginnen de hormonen door je lijf te gieren. Ze doen de bloedvaten in je organen samentrekken en sturen het bloed naar de oppervlakte van je spieren. Zo worden ze steviger en kun je sneller en langer rennen. Dat is het bewijs dat je lichaam zich maar in een van beide modi kan bevinden. Je organen moeten ervoor zorgen dat je als wezen kan groeien, maar daarvoor hebben ze bloed nodig. Als al het bloed naar de spieren stroomt, stopt de groei. Conclusie: stress schakelt je groeimechanisme uit.

Stress heeft ook andere negatieve gevolgen. Neem ons immuunstelsel, een ander beschermingsmechanisme van ons lichaam. Dit systeem helpt ons niet tegen roofdieren, maar tegen micro-organismen zoals virussen en bacteriën of tegen giftige stoffen. Terwijl het hypofysesysteem je helpt om je te beschermen tegen gevaren uit de omgeving, beschermt je immuunstelsel je tegen dingen die bij je binnendringen. Als je wegrent van een roofdier, heb je je immuunsysteem niet nodig en wordt het uitgeschakeld. Wanneer onder stress de productie van hormonen door je bijnier toeneemt, schakel je ook je immuunsysteem uit. Dat maakt dat je kwetsbaarder bent voor aanvallen en dat je sneller ziek wordt.

Een andere belangrijke vraag daarbij: als je in een vecht- of vluchtreactie bent, vertrouw je dan op je reflexen en intuïtie, of denk je logisch na? Hormonen doen de bloedvaten samentrekken in het voorste deel van je hersenen en verhogen de doorstroming naar het achterste deel, waar je reflexgedrag zit.

Het resultaat: onder stress ben je minder intelligent. Veel studenten zijn er bijvoorbeeld al de dupe van geweest. Stel dat je een black-out krijgt tijdens een examen. Je lichaam begint te tintelen en te zweten. Kalm blijven en logisch nadenken is dan niet makkelijk. Integendeel, op zo'n moment zou je je veel liever uit de voeten maken.

Onze maatschappij van tegenwoordig werkt dat allemaal in de hand. Het nieuws, de stijgende werkdruk, de balans tussen werk en privé, al die zaken bezorgen ons stress en ondermijnen onze algemene gezondheid.

Het nieuws, de stijgende werkdruk, de moeilijke balans tussen werk en privé ...

Al die zaken bezorgen ons stress en ondermijnen onze algemene gezondheid.

Onze innerlijke waakvlam

Maar er is iets in ons allen — laten we het 'ons innerlijke licht' noemen, onze waakvlam — dat waakt over het ultieme evenwicht tussen onze groei en onze bescherming, tussen gezond zijn en ziek worden.

Dat licht heeft veel namen: je innerlijke, je eigenste zelf, je hogere zelf, je ziel, je essentie. Het weet altijd wat goed voor je is. Je wordt ermee geboren en het gaat ook met je mee wanneer je sterft. Het geeft ook identiteit aan je cellen. Daardoor voelt het zich thuis in je lichaam en kent het al je waarheden. Het is je intuïtie, je mooiste deel. Het is dat deel dat verliefd wordt, je gedichten schrijft, je naaste helpt, je geluk zoekt. Het is je grootste heler. Beter dan welke medicatie dan ook.

Iedereen heeft dit licht en ervaart het. Zeker op die stormachtige momenten waarop het je vertelt dat het tijd is om te stoppen met jezelf te verloochnen. Stoppen met wat je zagezegd 'moet' doen. Doe wat je voelt. Je lichaam moet ook je innerlijke wezen reflecteren. Een enorme uitdaging, want je hebt een lange weg afgelegd om te komen waar je nu bent en wat je hebt bereikt. Je omgeving heeft je ook op een bepaalde manier leren kennen. En ineens kies je voor een gigantische sprong; dat is een immense opdracht.

Maar wat kan er uitdagender zijn dan het gevecht aangaan waarin je verweekeld zit, dan de negatieve neerwaartse spiraal keren die je doet verdrinken? We worden zo gewond door het systeem waarin we leven dat we het in eerste instantie en soms lange tijd niet eens voelen of zien.

www.lannoo.com

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

Redactie & vormgeving: Com&Co

Foto's: Jonas Lampens, GettyImages, Istock

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2018 en Christopher IMJ Read

D/2018/45/138 – ISBN 978 94 014 5185 7 – NUR 860

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.